

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ: สภาพและปัญหาการจัดการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยใน
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน: นางสาวอุบลรัตน์ วิชัยหาญ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ:

รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศรี ไชยศรี	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภวัฒน์ ชื่นชอบ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ม้าลำพอง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยของครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเตรียมความพร้อมในการสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน ด้านกระบวนการสอนซ่อมเสริม ตลอดจนนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 85 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการอธิบาย ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

การเตรียมความพร้อมด้านการบริหาร มีการประชุมวางแผนก่อนจัดสอนซ่อมเสริม ครูประจำวิชาเป็นผู้จัดทำโครงการ วางแผนการสอน จัดเตรียมสื่อ-อุปกรณ์เองเป็นส่วนใหญ่ ทางโรงเรียนให้การสนับสนุนในบางส่วน ปัญหาคือ ขาดการประสานงาน ขาดความร่วมมืออย่างจริงจัง การเตรียมความพร้อมด้านงบประมาณ ตลอดจนการนิเทศ ติดตามผลมีไม่เพียงพอ

ครูผู้สอนได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมโดยศึกษาด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ คัดเลือกผู้เรียนโดยพิจารณาจากผลการประเมิน การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบทดสอบที่มีอยู่แล้ว ครูบางส่วนเท่านั้นที่จัดเตรียมเนื้อหากิจกรรม เตรียมแผนการสอนซ่อมเสริมเป็นลายลักษณ์อักษร ครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่องของเวลา ภาระหน้าที่มีมาก ขาดความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์ในการจัดสอนซ่อมเสริมค่อนข้างน้อยและขาดทักษะในการผลิตสื่อ ครูสอนซ่อมเสริมช่วงเวลาพักกลางวัน วิธีสอนซ่อมเสริมที่พบมากที่สุดคือ ให้ทำแบบฝึกหัดจากหนังสือแบบฝึกหัดและวิธีสอนเป็นรายบุคคล กิจกรรมเสริมทักษะที่ใช้บ่อยที่สุดคือ ให้ผู้เรียนเข้าห้องสมุด กำหนดงานให้ทำ ครูใช้ห้องเรียนปกติในการจัดสอนซ่อมเสริม โดยเฉลี่ยสอน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ครูส่วนใหญ่ประเมินผลการสอนซ่อมเสริมเมื่อสิ้นสุดแต่ละเนื้อหาที่สอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการตรวจผลงานแบบฝึกหัด เมื่อพบผู้เรียนยังไม่ผ่านจะใช้วิธีสอนซ้ำ โดยวิธีการใหม่ ทักษะวิชาภาษาไทยที่เป็นปัญหามากคือ ทักษะการเขียน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียนในระดับปานกลาง

แนวทางการพัฒนาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย ควรใช้รูปแบบการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การปรึกษาหารือในโรงเรียน การจัดให้ครูดูงาน ตลอดจนการจัดกิจกรรมเสริมทักษะให้ผู้เรียนให้มากขึ้น

Independent Study Title: Conditions and Problems of Thai Language Remedial Teaching in the Primary Schools in San Kamphaeng District, Chiang Mai Province

Author: Miss Ubonrat Wichaiharn
M.Ed.: Curriculum and Instruction

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Sirmsree Chaisorn	Chairman
Assist. Prof. Supawat Cheunchob	Member
Assist. Prof. Prasit Malumpong	Member

Abstract

This independent study aimed to find out about conditions and problems of Thai language remedial teaching in the primary schools in San Kamphaeng District, Chiang Mai Province in terms of preparation for remedial teaching, teaching processes including approaches to the improvement of the teaching. The subjects were 85 Prathom Suksa 6 teachers in San Kamphaeng District. Questionnaires were used for data collection. The data were analyzed by using frequencies and percentage and presented in descriptive manner. For administrative preparation, pre-remedial teaching meetings were called for. Subject teachers worked on remedial projects and teaching media themselves. Schools provided some support. The problems found included lack of

co-operation, inadequate budget and inadequate follow-ups. Teachers gained more relevant experiences through self-study. They selected students by evaluating students' objective passing scores using available tests. Only some teachers prepared written instructional plans. The teachers involved hardly had spare time for remedial activities. Many had heavy responsibilities. Most lacked knowledge and experiences of managing remedial teaching and media production. Teachers used the time during lunch break for remedial teaching. Teaching activities mostly used were assignments from exercise books and teaching students individually. The supplementary activity frequently used was library study assignment. Supplementary classes were carried out in normal classrooms mostly twice a week. Evaluation was done by checking the assignments. Those who failed were retaught with different teaching methods. Students' writing skill was a major problem found. Parental support was moderately offered. Workshops, discussions in schools, school visits and providing more supplementary activities for students should be promoted.